

Rechters 15: “De winnaar overwonnen”.

Orde van dienst:

Welkom

GK 158

Votum en zegen

Psalm 91: 1

Wet + Spreuken 3: 1-8

Psalm 111: 6

Gebed

Voor de kinderen: Walvis.

GK 159

Doop van Guido Matthias van Loenen:

Lezen: formulier 3

GK 45

Doop

GK 107: 1, 4

Gebed

Lezen: Rechters 15

Preek

GK 76

Gebed

Collecten

Nieuw Liedboek 416 “Ga met God,..”

Zegen.

Voor de kinderen: Walvis.

Hebben jullie wel eens een walvis gezien?

Erg mooie vis. Kijk maar

Dia

*veel soorten: wel 60!

Dia

*eigenlijk geen vis, maar een zoogdier. Hij legt geen eieren, maar krijgt levende jongen. Een walvis heeft ook geen kieuwen, maar longen. Ze hebben een gat boven hun kop waar e door ademen. Hij moet iedere keer boven water komen om uit te ademen en weer in te ademen. Als ze boven komen stoten ze hun adem uit en dan zie je een pluim boven hun kop. Dia.

*walvissen met tanden (orka en potvis)

Dia

walvissen met baleinen: blauwe vinvis.

*Blauwe vinvis de grootste: hij kan wel 30 meter lang worden. En 130.000 kilo wegen. Dia.

Net zo zwaar als 35 olifanten!

Hier het skelet: zo groot is hij!

Dia.

De jongen van een blauwe vinvis zijn 7 meter lang en wegen dan bijna 3000 kilo!

Ze drinken elke dag 600 liter melk bij hun moeder. Ze komen elke dag wel 60 kilo aan.

Leren twee dingen:

1. Hoe mooi de HERE de schepping heeft gemaakt.

2. Walvissen kunnen heel veel!

Heel diep duiken. Wel 500 meter of meer. Hij kan dan wel 2 uur onder water blijven.

Snel zwemmen: wel 20 kilometer per uur!

Lange tochten: wel 20.000 kilometer per jaar. Trekken door de hele oceaan!
Wat een machtige dieren!

Deze week las ik een verslag over een groep walvissen, die waren gestrand.
Soms gebeurt dat: een walvis op het strand. Dia.
Maar in dat verslag stond, dat er wel 300 walvissen waren gestrand. 300!
De mensen begrepen er niets van. Hoe kon dat?

Na onderzoek kwamen ze erachter: deze walvissen waren onderweg tegen een school sardines aangezwommen. Dat leek ze een lekker hapje en met z'n allen gingen ze erachter aan.

Weten jullie wat een sardine is? Dia
Dat is een heel klein visje.
Ze zwemmen altijd in scholen. Samen zijn ze sterker.
Maar heel veel vissen en vogels vinden sardines erg lekker.
Die walvissen dus ook.
Ze joegen achter de sardines aan.
Maar, ja, zo'n sardine is heel klein en kan makkelijk in ondiep water zwemmen. Dicht bij het strand. Een walvis niet.
Maar die walvissen zwommen toch achter die kleine visjes aan en raakten zo op het strand.
Zelfs zo'n grote sterke walvis kan dus door zo'n klein visje stranden en sterven.

Dat is het leven van Simson.
Hij is sterk en God heeft grote plannen met hem. Hij mag de zoon voor Israël zijn. verlosser.
Maar hij loopt achter kleine dingen aan. Een mooi Filistijns meisje. Zijn eigen eer.
En zo strandt zijn leven.
Simson had een groot vermogen, maar hij liep achter kleine dingen aan...

Voor de Schriftlezing: Het verhaal dat we vanmorgen in de bijbel lezen over Simson is een verhaal vol geweld. Je kunt bijna niet geloven, dat dit in de bijbel staat en dat Simson een 'man van God' is. Hij is zelfs opgenomen in de lijst van 'geloofshelden' in Hebrëen 11!
Hoe bestaat het!
Eigenlijk schaamt je je gewoon, dat dit in jouw bijbel staat. Hoe leg je dit uit?
Ja, en toch.... Er zit een heel mooie parel in deze ruwe oester.

Preek:

Inl. Welk beeld heeft u van God?
Dat lijkt een vreemde vraag.
Want, ja, God is toch gewoon God?
Dat is waar.
Maar toch blijkt dat mensen een heel verschillend beeld van God kunnen hebben.
Voor sommige mensen is God een grote vriend, waar ze alles aan kwijt kunnen. Ze luisteren graag naar Opwekkingsliederen en praten makkelijk over Jezus en Gods liefde.
Voor anderen is God een goede Vader, waar ze bescherming en trouw ervaren.
Voor weer een ander is God vooral streng en eisend. Straffend. Hij is almachtig en heilig. Hij eist dat je je aan alle geboden houdt. Je moet dat en je mag dat niet.
Of God is de God van de uitverkiezing voor jou: hij maakt je erg onzeker en somber. Want je weet maar nooit of je wel uitverkoren bent. Angstig ga je aan het avondmaal. Of juist niet.

Zo'n Godsbeeld is natuurlijk heel belangrijk voor je geloofsleven.
Dat is heel blij of heel angstig. Heel stijf of heel vrij. Je schuilt bij God of je neemt afstand.

In de groei van dat beeld van God spelen de opvoeding en de kerk een grote rol.

Als je als vader en moeder blij met God bent, met liefde uit de bijbel leeft en bidt, als je positief over de kerk en de mensen in de kerk praat, dan gaan je kinderen daar ook zo mee om.

Als jij als vader heel streng bent, dan gaan je kinderen denken: is God ook zo streng? Is een fout maken ook meteen zonde?

Als je als ouder niet te vertrouwen bent, is God dan wel te vertrouwen?

Is God ook iemand, die pas van je houdt als ik alles goed doe? Of mag ik er ook voor hem zijn als ik zwak ben? Jouw Godsbeeld bepaalt ook vaak je zelfbeeld.

Of de kerk: is daar veel warmte en blijdschap? Of is er veel ruzie onderling?

Is de kerkdienst blij en persoonlijk of draait het om de regels? Mag ik er zijn met al mijn vragen en worstelingen?

Kinderen voelen en zien dat allemaal en zo wordt hun beeld van God gevormd.

Er zijn heel mooie, maar ook heel ongezonde beelden van God.

En soms komen mensen met God of met zichzelf in de knoop, omdat ze een verkeerd beeld van God hebben meegekregen.

Welk beeld van God heb jij?

Een heel belangrijke vraag!

Het lijkt vreemd, maar we leren daarover iets van Simson?

Thema: "**Liefde is sterker dan trots**".

Dia.

We zien 1. de zwakheid van Simson

2. de kracht van God.

1. zwakheid van Simson.

Simson. Zon. Door Simson mag het warme licht van God weer schijnen in Israel.

Dat is de roeping van Simson: beeld van God zijn.

Een mooie roeping, want het was erg donker geworden in het beloofde land.

Er was geen koning en iedereen deed wat goed was in eigen ogen.

Er was dus veel kwaad.

Daarbij heersten de wrede Filistijnen en de harde goden van de Filistijnen al 40 jaar over Israel. Stalen de oogst. Vernederden en verstrikten Israel in duivelse verleidingen.

Het was donker in Israel.

En nu mocht Simson de zon van God zijn.

De HERE heeft Simson daar ook veel bijzondere gaven voor gegeven.

Alleen al zijn wonderlijke geboorte. Zijn gelovige ouders.

Zijn lange haar liet zien, dat God dichtbij was. Geen God van wraak, maar van verzoening.

Zijn leven zonder drank en dood, omdat de HERE de God van het leven is.

Zijn kracht, die de kracht van God was om het volk te bevrijden van het kwaad.

Wat een vermogen!

Wat een zonlicht van God mocht er door Simson heen schijnen!

Over Israel en de Filistijnen. Wat een kansen!

Maar het gaat zo anders.

Het verhaal over Simson lijkt een verhaal van eerwraak op eerwraak op eerwraak.

Hij vocht niet voor God. Hij vocht zijn eigen kleine oorlog.

Het draaide bij Simson om zijn eigen eer en om zijn eigen kleine liefdes.

Nergens lees je dat Simson bidt of naar God vraagt.

Het maakte Simson zwak en eenzaam.

Ons hoofdstuk tekent de neergaande lijn.

Het begint eigenlijk wel mooi.

Simson is wat afgekoeld en gaat weer terug naar Timna, naar zijn bruid.

Hij wil het weer goed maken.

Als geschenk heeft hij een geitenbokje bij zich.

Ja, het is een andere cultuur: wij nemen in onze tijd een bos rozen mee of een gouden ring. In die tijd een geitenbokje. Daar heb je meer aan. Melk, jonge geitjes, vlees,..

Maar goed: Simson wil zich met zijn bruid verzoenen en neemt een geitenbokje mee.

Maar de vader van de bruid had al niet meer op verzoening gerekend.

Was misschien wel opgelucht, dat het huwelijk met die rare Israëliet niet doorging. Want hij heeft zijn dochter nogal snel aan een ander gegeven.

Simson voelt zich vernederd en neemt wraak.

Op een vreselijke manier.

Hij vangt 300 vossen. Bindt ze met de staarten aan elkaar. Steekt er een brandende fakkel tussen en jaagt ze het koren in. Ja, die vossen vliegen uit angst en pijn alle kanten op. Door de korenvelden, de wijngaarden en verwoesten daarmee de oogst van de Filistijnen.

De filistijnen nemen op hun beurt weer wraak: ze ontdekken wie het gedaan heeft en waarom. En op hun beurt steken ze het huis van zijn bruid en haar vader in brand. Ze komen om in de vlammen.

Simson neemt op zijn beurt wraak: hij slaat er ongenadig op los en maakt veel slachtoffers.

Hij trekt zich terug in de schaduw van een overhangende rots bij Etam.

De Filistijnen op hun beurt vallen Israel binnen op zoek naar Simson.

Ze hebben er genoeg van. Simson moet dood.

De Judeeërs zoeken Simson op, binden hem en leveren hem over aan de Filistijnen. Uit angst voor verdere wraak van de Filistijnen. Simson levert alleen maar problemen op.

Het is een dieptepunt: zijn eigen volksgenoten verraden hem!

Ze binden hem met twee nieuwe touwen en brengen hem bij de Filistijnen.

De Filistijnen rennen juichend op hem af: eindelijk hebben ze Simson!

Maar God laat zijn Nazireeër niet zomaar uitleveren: de Geest van de HERE vaart in Simson en geeft hem bovenmenselijke kracht.

Hij trekt de nieuwe touwen zomaar stuk en slaat vervolgens honderden Filistijnen dood.

Trots zingt hij zijn wraaklied: "Met een ezelskaak heb ik hun botten gekraakt,
met een ezelskaak heb ik er duizend gekraakt".

En dan valt Simson neer.

Verzwakt door de dorst. Wat is deze sterke krijger eigenlijk zwak. Wat is hij eenzaam.

Het begon zo mooi, zo vol beloften, zulke grote gaven.

Maar moet je hem nu zien liggen in het zand: als een hulpeloze walvis op het strand.

En het is zijn eigen domme schuld.

De grote Simson liep achter kleine dingen aan. Achter vrouwen en eer. Achter zijn gelijk.

Wraak op wraak.

En al die kleine dingen hebben hem verleid, geveld, vernederd.

Wat een spiegel voor ons!

God deed je geboren worden. Gaf je leven. Gaf je gaven.

Het begon zo mooi en vol beloften.

Natuurlijk kan je leven moeilijk geworden zijn door wat mensen je aandoen. Omdat je moest vluchten. Omdat je een ongeluk kreeg. Omdat je gepest werd of misbruikt.

Wat kan het kwaad sterk zijn en levens breken.

Maar het kan ook komen doordat je achter kleine dingen aanzit. Geld of eer of seks of je verslaving aan je computer of je drank. Zoals een mooie, grote walvis kan stranden door zo'n kleine sardine.

Kijk eens goed naar je eigen leven.

De gaven en de mogelijkheden, die je kreeg van God: je mag zijn licht verspreiden, zijn liefde. Wat doe je met de talenten, die God je gaf?

2. De kracht van God.

Toch is het verhaal hiermee niet uit.

Want er gebeurt iets bijzonders: Simson bidt!

In heel de geschiedenis over Simson lees je nergens, dat Simson bidt of aan de HERE vraagt wat hij moet doen. Het draaide steeds om hemzelf.

Eerst was het steeds Simson en zijn liefdes en zijn wraak.

Zijn trots: "Ik heb met een ezelskaak al deze vijanden gedood! Ik, Simson!"

En nu, nu hij niet meer kan, nu hij God opeens nodig heeft, bidt hij en zegt hij: "Aan u, HERE, heb ik deze geweldige overwinning te danken..."

Wat zwak! Wat schijnheilig!

Als hij God nodig heeft, als hij gestrand is, als hij geen kant meer op kan, ja, dan gaat Simson opeens bidden! Nou, dat hoeft nu ook niet meer!

Wat doet de HERE nu?

Laat God deze Simson sterven? Deze seriemoordenaar?

Met zijn grootspraak. Zijn lust. Met zijn wraak, die zoveel heeft kapot gemaakt.

Want heeft Simson eigenlijk weinig van God laten zien. Wat heeft hij een slecht beeld van God gegeven aan de mensen om hem heen met zijn wraak en geweld!

Wat doet de Almachtige?

Want die heeft toch nog wel een beetje trots!?

Zou het niet volkomen terecht zijn als de Heilige tegen Simsons zou zeggen: "Simson, je hebt alles zelf kapot gemaakt, en je komt nu bij mij, omdat je gewoon nergens anders meer heen kunt. Nou, dan hoeft het van niet meer! Weet je wel wie ik ben?! Ik heb ook nog mijn trots!"

Nee.

Er komen geen verwijten. Er komt water.

Zoals eens in de woestijn.

God breekt met kracht de aarde open en er stroomt water uit.

God geeft water. Geen verwijten.

Hier leren we iets heel moois over de HERE God.

Dit is de parel in de ruwe oester: "Liefde is sterker dan trots".

Hier, zelfs in dit weerzinwekkende leven van Simson, laat God zien wie Hij is.

Dit is God: Hij wil zelfs de laatste zijn waar we naar toe vluchten.

De almachtige wil zelfs onze laatste strohalm zijn.

Zoals die vader uit de gelijkenis: hij was alles kwijtgeraakt en zat bij de varkens.

Gestrand.

Hij kon geen kant meer op.

En toen dacht hij aan zijn vader. Toen pas. Toen alle andere wegen dicht zaten.

Wat deed die vader?

Stond hij met de deur op een kier en zei hij: "Je hoefde mij toch niet meer? Nu hoeft het van mij niet meer! Nu je mij nodig hebt, kom je weer terug! Wat denk je eigenlijk wel? Ik heb ook mijn trots. Wegwezen!"

Nee, helemaal niet.

Hij stond op de uitkijk. Hij omhelsde zijn zoon. Het werd feest.

De schrijver C.S. Lewis noemt dit "Goddelijke zelfvernedering".

Want het is natuurlijk heel erg vernederend voor de Almachtige als mensen pas weer naar Hem terugkeren als zij niets beters meer hebben.

Het is nogal armzalig als je de laatste strohalm bent.

Als God trots zou zijn en zelfbewust, dan zou hij niets meer met ons te maken willen hebben.

Maar hij is niet trots. Hij vernedert zichzelf, buigt zich naar ons toe en geeft ons zijn liefde en levend water. Hij wil ons vergeven en schoon wassen. Hij wil ons nieuwe kleren geven en een leven vol gaven en beloften.

De doop laat het steeds weer zien. Het water weerspiegelt de open armen van God.

Zo laat Simson toch het licht op Jezus stralen.
Jezus, de Zoon van God, die voor onze domme zonden stierf aan een lelijk kruis.
Voor de zonden van Simson. Voor mijn zonden.
Wat een vernedering!
Wat een liefde.
Wat sterk van God!
Want trots, terugslaan, eerwraak, ja, dat is makkelijk. Vooral als je zo machtig bent als Simson of als God.
Maar vergeven, laatste strohalm zijn, niet terugslaan, terwijl je de macht hebt om dat wel te doen, dat is sterk.

Welk beeld van God heb je?
Of ben je nog op zoek? Heb je nog veel vragen? Ben je gewond?
Is je beeld van God beschadigd door de kerk of door je opvoeding thuis?
Of vind je het erg moeilijk om naar God toe te gaan, omdat je je beloften al zo vaak hebt gebroken? Omdat je achter je liefdes aanloopt, je kleine gelijk, je eer, je geld,...
Omdat je toch steeds weer valt. Vastloopt op het strand van het leven.

Kijk dan eens naar Simson.
Zelfs Simson kreeg geen verwijten. Hij kreeg water toen hij God aanriep.
Kijk eens even niet naar wat mensen er allemaal van maken.
Kijk vooral naar Jezus aan het kruis.
Je ontvangt vergeving als je God aanroept.
Hij wacht op je.
Bij hem is liefde is sterker dan trots.

Amen.